

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce JUDr. Z. V., zastoupeného Mgr. Petrem Mimochodkem, advokátem se sídlem Praha 2, Bělehradská 77, proti žalované Policii České republiky, Správa Středočeského kraje, Praha 5, Na Baních 1304, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 8. 2005, čj. 5 Ca 38/2003 – 81,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 8. 2005, čj. 5 Ca 38/2003 – 81 se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá přezkoumání a zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 8. 2005, čj. 5 Ca 38/2003 – 81, kterým bylo řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 38/2003 – 19 zastaveno (z důvodu nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost).

Stěžovatel v kasační stížnosti (v podání ze dne 23. 8. 2005, doručeném Městskému soudu v Praze dne 24. 8. 2005 a v podání vyhotoveném zástupcem stěžovatele ze dne 22. 8. 2005 a doručeném témuž soudu dne 25. 8. 2005) především namítá, že u něho byly splněny podmínky pro osvobození od soudního poplatku, což již doložil v podání ze dne 7. 10. 2003. Poukázal i na to, že v řízení u stejného soudu vedeném pod sp. zn. 11 Ca 2/2003 byl od placení soudního poplatku osvobozen.

Nejvyšší správní soud při posouzení důvodnosti této kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 38/2003 – 19 byl odmítnut návrh na obnovu řízení ve věci usnesení téhož soudu ze dne 7. 8. 2000, čj. 28 Ca 324/99 – 102.

Dne 8. 10. 2003 bylo tomuto soudu doručeno podání stěžovatele ze dne 7. 10. 2003 označené jako „návrh na osvobození od placení soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro podání kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze sp. zn.: 5 Ca 38/2003 – 19 ze dne 29. září 2003, doručeného dne 6. 10. 2003“. V textu tohoto podání je uvedeno, že „si navrhovatel dovoluje podat návrh na osvobození od placení soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů k podání kasační stížnosti.“

Usnesením městského soudu ze dne 30. 12. 2003, čj. 5 Ca 38/2003 – 39 bylo vysloveno, že v řízení o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro podání kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2003 „čj. 5 Ca 38/2003“ se žádost žalobce zamítá.

V podání s datem 21. 1. 2003 (správně 2004) doručeném Městskému soudu v Praze dne 22. 1. 2004 stěžovatel uvedl obdobné skutečnosti jako v podání ze dne 7. 10. 2003, tentokrát však ve vztahu k citovanému usnesení ze dne 30. 12. 2003.

K dotazu Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2004 zda stěžovatel svým podáním ze dne 7. 10. 2003 míní podat kasační stížnost proti usnesení tohoto soudu ze dne 29. 9. 2003, stěžovatel sdělil, že tímto (a dalšími) podáními míní podat kasační stížnost.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2004 byla v „řízení o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro podání kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. prosince 2003, čj. 5 Ca 38/2003“ tato žádost stěžovatele zamítnuta.

Dne 6. 8. 2004 bylo Městskému soudu v Praze doručeno další podání stěžovatele ze dne 5. 8. 2004, obdobného charakteru jako podání ze dne 7. 10. 2003 a z 21. 1. 2004, v tomto případě ve vztahu k usnesení ze dne 16. 7. 2004.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2004, čj. 5 Ca 38/2003 – 58 byl stěžovatel v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 38/2003 – 19 vyzván k zaplacení soudního poplatku za

kasační stížnost a k tomu, aby si pro toto řízení o kasační stížnosti zvolil zástupcem advokáta.

V podání ze dne 16. 9. 2004, doručeném Městskému soudu v Praze dne 17. 9. 2004, po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení stěžovatel mj. uvedl, že kasační stížnost proti „těmto usnesením“ (míněna zřejmě řada usnesení vedená v předchozí části podání, mj. ve věci sp. zn. 5 Ca 38/2003) nemůže podat, nesplňuje podmínku zákonem požadovaného vysokoškolského vzdělání. Zároveň uvedl, že požádal Českou advokátní komoru o určení advokáta pro jeho právní zastoupení v řízení o této kasační stížnosti.

Dne 4. 10. 2004 byla Městskému soudu v Praze doručena kasační stížnost žalobce (zpracovaná jeho zástupcem) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 12. 2003, čj. 5 Ca 38/2003 – 19. Připojena byla plná moc ze dne 23. 9. 2004 udělená stěžovatelem tomuto jeho zástupci „na základě určení České advokátní komory čj. 3130/04 ze dne 20. září 2004“.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 8. 2005, čj. 5 Ca 38/2003 – 81 bylo řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 38/2003 – 19 zastaveno. Městský soud, jak vyplývá z odůvodnění toho rozhodnutí, především poukázal na citovaná usnesení o zamítnutí žádostí stěžovatele a na to, že stěžovatel přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil. Proti tomuto usnesení byla podána předmětná kasační stížnost.

Protože Nejvyšší správní soud měl, především se zřetelem na obsah ne zcela jednoznačných podání stěžovatele zejména z 30. 4. 2004 a 16. 9. 2004, pochybnosti o tom, zda a která podání je třeba považovat za kasační stížnost a v kterých případech se jednalo toliko o návrh ve smyslu § 120 ve spojení s § 35 odst. 8, poslední věta s. ř. s., vyzval stěžovatele k upřesnění. Podáním ze dne 7. 8. 2003, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu stěžovatel sdělil, že podání ze dne 7. 10. 2003, 21. 1. 2004, 5. 8. 2004 a z 23. 8. 2005 jsou „návrh na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro následné řádné podání kasačních stížností...“

Toto upřesnění (tento projev vůle ohledně záměru žalobce) je možno akceptovat u podání ze dne 7. 10. 2003, 21. 1. 2004 a 5. 8. 2004, nikoli však u právního úkonu ze dne 23. 8. 2005 (doručeného městskému soudu dne 24. 8. 2005). Tento posledně uvedený úkon je nesporně kasační stížností, je takto výslovně označen a je v něm navrhováno zrušení napadeného usnesení ze dne 4. 8. 2005. K tomuto podání ani výzva zdejšího soudu k upřesnění nesměřovala. Ostatně následující den bylo Městskému soudu v Praze doručeno podání zástupce stěžovatele o jehož charakteru (jakožto kasační stížností) nelze pochybovat.

Jestliže (s přihlédnutím k tomuto upřesnění stěžovatelem) byla kasační stížnost (vyhotovená zástupcem žalobce) proti cit. usnesení městského soudu ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 38/2003 – 19 doručena tomuto soudu až dnem 4. 10. 2004 a teprve tímto dnem bylo zahájeno řízení o této kasační stížnosti, mohl městský soud teprve počínaje tímto dnem vyzvat stěžovatele k zaplacení soudního poplatku. Předchozí usnesení městského soudu ze dne 20. 8. 2006 tedy není možné za takovouto výzvu (ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích) považovat a nebyla tedy doposud splněna tato podmínka k rozhodnutí o zastavení řízení [viz též § 47 písm. c) s. ř. s.].

Nejvyšší správní soud se zřetelem na tyto skutečnosti napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). V dalším řízení bude muset především vyzvat stěžovatele k zaplacení soudního poplatku z kasační stížnosti (pokud tak stěžovatel neučiní dříve sám) a event. rozhodnout o příp. novém návrhu na osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval v této věci bez nařízení jednání.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

